

geringen vilde gaa med til et saadant Forslag, men udtalte kun, at Regeringen overvejede Spørgsmaalet angaaende Grænsebevogtningen. »Dagens Nyheder« kan ikke have mindste Kendskab til, hvad disse Overvejelser betyder, eller hvorledes denne Grænsebevogtning er tænkt. Naar Bladet med Voldsomhed vender sig mod Regeringen, fordi der i Øjeblikket ikke gøres tilstrækkeligt i Sønderjylland, glemmer det, at Ordningen af 1922, som de Konservative stemte for, ikke meget adskiller sig fra Ordningen af 1932, der er saaledes, at der den største Del af Aaret findes saa godt som ingen uddannede Soldater indkaldt.

Det er Regeringens Opfattelse, at der indenfor Rammen af de 24 Mill. Kr. maa kunne skabes en tilfredsstillende Grænsebevogtning, thi hvis ikke dette er Tilfellet, vilde de yderligere krævede 3 Mill. Kr. ikke være af stor Betydning. At de konservative Blade nu søger at udnytte den særlige Stemning i Sønderjylland til en Forøvelse af hele vort Militærvesen, kan de selvfølgelig ikke vente at faa Regeringens Tilslutning til.

Sangfeliggið.

Leygarkvöldið hevdí Havnar Sang- og Musikkafelag ársveitslu í Sjóneikarhúsinum.

Tónleikur, sangur, komedia skifti, og alt sera hugnaligt. Vónandi er, at sangfeliggið verður við at arbeiða, víl hava ikki meiri enn so her í Havn, víl hava ikki ráð til at missa nakað. Og sangararnir hava heldur ikki ráð til at halda uppat, teir mugu ikki missa seg sjálfvan heilt burtur í lívsins trupulleika og einkisligheit. — Latið merki tykkara veitra hátt, tit sum hava fingið evnini til eitt mentunar-arbeiði.

Føroysk tjóðminni.

Sum serprenting úr »Varðanum« hevur harra Andrias Weihe sent út eitt rit: **Føroysk tjóðminni.**

Innihaldið er ymist, og fyrsti partur, sum nevnis seg: *pátrúgvir og síðir*, hevur stóran búp av allari tí pátrúgv, sum fólkætlin her heima hevur knýtt saman við øllum lívsins víðurskiftum, og vantrúgvandi varð tann hildin at vera sum ikki fullt og fast leyði álit sít á alt hetta.

Her er nevnt: *Øll pátrúgv*, sum knýttir seg til *veður*, men er hertil at siga, at nógv av tí, sum nevnt verður pátrúgv er tekin, sum tey gomlu høvdu merkt sær, og sera væl slóg til. *Øll pátrúgv um eydna og óeydna* kann ivaleyst fyri okkum tykja at vera »læd pára tvætt«, men einaferð hava menniskjuni litið á hetta. Nógv av tí, sum um tíðirnar stendur, hava vit Føroyingar felags við onnur fólk, t. d. orindið um Trettandi.

Tað kann stult sigast, at øll lívsins víðurskifti eru tikið við, eins og alt lívandi, alt tað *jardíska* eins og tað *yvir* og *undir-jardíska*, alt er koma inn undir pátrúna — og lat okkum so minnast, at tað, sum vit nú nevna pátrúgv, einaferð *at: trúgv*.

Av minni týðningi eru tey víðitíku 100 orðtök, orðtök hava vit savnaði aðrastaðni.

Ritið er stuttligt at eiga.

Ymist.

„Tingakrossur“

sigur í eini grein, har hann skrivur um eitt „álop“ í Føroya Social-Demokrat á harra Stauning, millum annað soleiðs: »Nú er at spyrja harra Stauning: *Hvur hevur villfort teir føroysku javnaðarmenninar?*« — Tað hevdí verið væl gjørt, um »Tingakrossur« samstundis hevði viljað sett tað svar, ið hann sjálvur ivaleyst hevur til spurningin. Sjálvsagt biðja vit »Tgkr.« orsaka okkum, um vit misfata hann, og hann — eins og vit sjálvir vildu — bara spyr. —

Annars duga vit ikki at siggja, at okkara grein var nakað „álop“, fíhussu er ikki eftir tí týðningi, vit leggja í orðið „álop“.

Uttanfyri.

Tað er ikki fyri tað, vit eru á ongan hátt firtir, langt frá tí, men tað er altíð nakað snópsligt at vera útistongdur. — Men biðja nú, líli mín, hvussu skammin skalt tú vanta at verða tikið upp í part her, tú hoyrir jú ikki uppi.

Henda kensla av at vera uttanfyri kom — *táputligt var tað!!* — á okkum, tá vit í hinum blóðunum her í Havn sóu frá-søgnir um Íslendinga-vitjanina her. Vit duga ikki at hugsa okkum, at teir menn, sum eru blaðstýrarar av »Dimmalætting« og »Tingakrossur«, hava skrivað so kunnisliga um hetta uttan at hava fingið at vita um bæði tað eina og tað annað frá rætta staði.

Tann (ella teir), sum fyri hesi vitjan standa her í Havn, hava her sýnt okkum, hvar eftir hansara — ella teirra — hugsan okkara stóða er: *uttanfyri*.

»Alt paa sin rette Plads!« segði H. C. Andersen.

Ikki er lætt

at bróta gamlan sið og fáa lívið av miðalølds-lógum; men tungt er hjá einum, sum hevur upplivað alla taluna um »Kampen mod Militarismens Aand« og øll hesu nógvu fegru orð, sum talandi og skrivaði hava verið, at lesa:

Dømt efter Oprørsparagrafen.

Opfordringen til Marinesoldaterne om at strejke.

Da der for et Aarstid siden mødte Rekrutter til Marinen, blev der uddelt et kommunistisk Blad, der opfordrede dem til at nægte at gøre Tjeneste. Resultatet blev imidlertid kun, at en enkelt Rekrut fulgte Parolen, hvilket desværre kostede ham 5 Gange 5 Dages Vand og Brød.

Sagen har siden hvilet, da den Person, der havde udsendt Flyveskriftet, Julius Jensen Wannmann, har opholdt sig i Rusland. Nu er han imidlertid vendt hjem, og Sagen mod ham har været til Behandling i Byretten hos Dommer Pihl. Anklagemyndigheden krævede ham her straffet for Overtrædelse af den militære Oprørsparagraf, medens Forsvareren, Landsretssagfører Mikkelsen, krævede Frifindelse. Dommer Pihl domte Wann-

mann til en betinget Straf paa 60 Dages Fængsel.

Vit trúðu einaferð uppá, at tað var álvara, men lat okkum vóna, at ordini einaferð verða sonn, so militarismen við »Oprørsparagrafer« og øllum tilik-um djúvlskapi brýtur hálsin. — *Gev toll!*

Í Eystasiu

gongur altamt til uppá devlavís: Japanarar leypa á, og seinasta, ið hoyrist, er um stórt flógvara-álop á Kína, tætt við mürin.

Í Suðurjútlandi

var stórt *nationalt* fólkastevni. Um fundin sigst, at hann »formede sig som en Kærlighedserklæring til Danmark og dets Kultur og som en Protest mod den tyske Nazi-Bevægelse.« —

Á Amager

hevur verið stórir eldsbruni í eini tjoru-fabrikk, og skaðin er settur til einar 2—3 milliónir av krónum. Tað eydnaðist at bjarga nokrum bygningum, m. a. kantórini; og líbetur væntast ikki, at henda stóra ólukkan fer at skapa arbeiðisloysi.

Danskir lærerar, menn og kvinnur.

hava hildið fund viðvíkjandi uppskotið til lóg, ið inn skal á ting til heystar. Hetta uppskot mælir t. d. til, at *eingin lærari, sleppur at verða við skúlan longur enn til, hann hevur fyllt 65 ár*, og at — *um bæði maður og kona eru lærerar — skal bert annað teirra hava loyri til at arbeiða í skúlanum.* —

Víðurskiftini í Danmark eru jú so ring viðvíkjandi arbeiði fyri lærerar, at teir ganga arbeiðisleysir í hundrða — ja í túsundatali. Teir eru nærur so staddir, at teir »ynskja at mettast við tí føði, svinini fáa«, og neyvan verður nakað so vesalt lærarastary falt, at ikki umsóknarmenn samlast um tað sum ravnar um deyðseyð.

Her má tí okkurt gerast, og ymis uppskotini hava verið frammi, mong av teim væl so lógini. Hetta, her er nevnt, at 65-árið er endamálið fyri lærerar, átti langt síðan at verið lóg, og at bæði maður og kona eru lærerar er skilaleyst, tá ikki læraratrot er. — At gift kona skal sita sum lærarinna átti — *um ikki »ekstra grundir« tala fyri tí* — heldur ikki at verið loyviligt. —

„Et Par Ord ved en Afrejse“.

soleiðs ljóðar yvirskriftin á eini grein í einum danskum blaði nú fyri kortum — navn blaðsins kenna vit ikki. At eitt føroyskt blað tekur sovorðið upp og her tað fram, er næstan ófatandi, men vit vanta, at hann, hvørjum hesi vöku orð eru send sum ein heilsa, fer at

svara — um hann orkar at fara í holt við hetta. —

At vit nevna hetta »produkt« her í blaði okkara kemur av, at har standa hesi orð: »Hr. Patursson er nu rejst hjem . . . og han kan gøre det med den Bevidsthed, at hann har gjort alt, hvad der har staaet i hans Magt for at svække den Sympati, som hans Landsmænd omfattede med henede. Tað er hesi, her tandu, ordini, vit finnast at. Sakin er, skal eg siga bæði hesum danska blaði og »Dimmalætting«, at *fingu Danir saann-leikan um Danmark og Føroyar at siggja og ongantíð høvdu verið fylltir upp við øllum tí ósanna, sum teir í teim seinastu 25—30 árum eru stappaðir við av teim monnum, hvørs sak hevur verið at leggja ilt fyri landsmenn sínar niðri í Danmark, høvdu hesi orð í danskum blaði ikki verið skrivaði.* Latum okkum ikki her fara at skriva og tala um »at svække Sympatier«, tað tjevar fróðinum best, minst til tað, »Dimmalætting«!

Kolið og leirið í Suðuroy.

Vit hava her tað gleði at fara fram eina leiðbeining vit hava fingið sendandi, viðvíkjandi nýggjar, danskar, royndir við kola- og leirdrift í Suðuroy, sum skrivað hevur verið um fyri kortum, eisini her í blaðinum:

»Harri blaðstýrari.

Geríð so væl at geva hesi leiðbeining innivís.

Tann concessión (loyvi) sum hitt franska felagið fekk frá ríkisstýrinum danska er fallin burtur vegna tess, at felagið ikki helt tær treytir concessiónin var bundin til. — Harav fylgir, at tað franska felagið, ið eisini fyri mongum Harrans árum síðani er upphævað, ikki kann selja sína concessión til komandi feløg ella menn. — Føroyskir ognarmenn og danski staturin eru tí fyri tíðina óbundnir og eiga teirra rættindi óskorin.

Eg greiði hetta máli fyri P. M. Dam, ið hevur svarið frá ministerinum, og hevur hetta svarið verið fyrilagt lögtinginum. Keypmannhavn, 1. Maj.

J. H. O. D.»

Vit hava kannað eftir, og kann tað prógvast, at lögtingið hevur avvíst hetta mál. Henda leiðbeining er av miklum týðningi, í tí at verkið, við tað at hitt franska felagið einkið kann krevja, verður lættari at fáa í lag. —

Ernú ikki alt hetta kola-tosið, sum so mangt annað, tað póra »bluffe«, kunna vit vóna, at okkurt kemur burtur úr. — Og tað treingist til, tí sum er, nú danska krónan sokkur niður í virði, og vit sum vituligt er mugu keypa kol okkara í Onglandi, verður tað okkum skjótt nakað dyrt.

Tøkk!

Fuglatjardar Sjúkrakassi vil hervið veita øllum, ið á ymiskan hátt hava virkað fyri og givið til bazarin, hjartaliga tøkk.

Eina særliga tøkk til »Bazar-komiteina« fyri teirra stóra arbeiði og vælvild móti sjúkrakassanum, og tøkk til hr. R. Bugatsch, ið vísti ljósflættir her, og gav inntøkurnar til bazarin.

Fuglatjardur, tann 4. Maj 1933. Sjúkrakassastjórnin.

De offentlige Kontorer.

Paa given Foranledning vil vi meget gerne rette en Henvendelse til Embedsmændene her, vedrørende de fastsatte Kontortider, som for alle Kontorer er fra 9—4.

For en Del Aar siden havde de offentlige Kontorer her Kontortid baade Formiddag og sen Eftermiddag, og derved blev der bedre Løjlighed for Folk til at kunne udrette mulige Forretninger, de havde paa Kontorerne. Det kunde jo meget vel hende, at Folk kom til Byen enten tidlig eller sent paa Dagen og skulde rejse igen efter et Par Timers Forløb eller tidlig næste Morgen, og det blev paa den Maade umuligt for dem at udrette deres Ærinde paa et eller andet Kontor, enten det var Formiddag eller hen imod Aften.

For Folk her i Byen var Forholdet dengang ogsaa bedre end nu. For en Mand, hvis Arbejdstid ligger mellem 6—7 Morgen og c. 5 Eftermiddag, og som meget væsentligt kan forlade sit Arbejde i denne Tid, vilde det være en stor Fordel, om disse Kontortider var delt i to: f. Eks. 5 Timer Formiddag og 2 Timer sen Eftermiddag. Derved var en Mand, hvis Arbejdstid slutter Kl. 5 ikke afskaaren fra at kunne udrette et for ham vigtigt Forretningsærinde paa et Kontor.

Men, selvfølgelig, for Kontorpersonalet er det vel belægligere at have sin Arbejdstid ud i eet, og det bliver vel vanskeligt at faa skabt nogen Forandring her. Alligevel vil vi fore Forsøg og bede om, at dette Spørgsmaal bliver taget under Overvejelse, da det vilde være til Gavn for mange Mennesker, om her kunde gøres noget. —

Den danske Videnskab i Chicago.

Et helt Museum for dansk Videnskab kommer paa Verdensudstillingen.

Skønt Danmark af økonomiske Grunde er blevet forhindret i at deltage i Verdensudstillingen i Chicago, vil vi alligevel blive meget smukt repræsenteret gennem en særlig Udstilling, der repræsenterer dansk Videnskab gennem Tiderne. I Chicago findes nemlig et stort og verdensberømt Museum for videnskabelige Opfindelser. For et Par Aar siden anmodede dettes Leder, Direktør Knæmpffert, Dr. Max Henius om at skaffe Museet en Representation for Danmarks Videnskab. Rigsdagen bevilgede 50,000 Kr. til Formaålet og der blev nedsat en Kommission for at fremskaffe en dansk Samling til Museet. Siden har danske Videnskabsmænd, Kunstnere og Teknikere arbejdet Haand og Haand for at frem-

(Fortsættes paa 4. Side.)